

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 29

Мавзӯи нақд:
Шиноҳти Ислом
Манобеъи Ислом
Халифаи Худованд

Нависандаи нақд:
Шиъаи аҳли байт

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақд: Шиъаи аҳли байт

Тарихи нақд: 15/05/2016

Ин гуна ки ман аз китоби <<Бозгашт ба Ислом>> мутаваҷҷеҳ шудам, барои зуҳури ҳазрати Маҳдӣ навишта шуда:

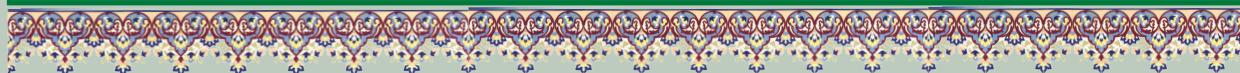
1. Шумори кофӣ аз мардум ирода кунанд, дар ҳоле ки мутаъассифона мардум ба ғайбати ҳазрат ва лазойизи дунёи алоқамандтаранд то ба барқарории адолат дар ҷаҳон!

2. Мол, силоҳ ва нафари кофӣ ҷамъ оварӣ шавад то битавон барои зуҳур заминасозӣ кард, дар ҳоле ки мо агар бихоҳем дар ростии касби мол талош кунем, бояд ба кулӣ ақойиди Исломиямонро зеро по бигзорем, вагарна бо ин авзои кунунии Эрон бо рӯзе 16 соат кор ҳам наметавон як имрор маъоши рӯзона дошт, чи бирасад ба ҷамъоварии мол барои заминасозии як ҳукумат!

Дар бораи таъмини силоҳ ҳам чанде пеш аз пойгоҳи шумо пурсидам ки чинси силоҳи имом Маҳдӣ чист?!! Посухе ки дарёфт кардам маро дилтанги ҳамоно имоми замони афсонаи масҷиди Ҷамқарон кард ки меояд ва лабҳои шамшерро бар замин мекӯбад ва адолат дар ҷаҳон барқарор мешавад!

Барои ҷамъоварии нафар ҳам дар фазои маҷозӣ пойгоҳи шумо филтир аст ва ба мо ҳам иҷозаи таблиғҳои маҷозӣ намедиханд ва барои таблиғҳои ҳузурӣ мо борҳо китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> ро бо гул ороестем ва дохили ҷаъбаҳои таъйинӣ ниҳодем ва мутаъаллиқоте аз чинси сикка ва зар ва пул ба ҳамроҳаш кардем ва ба дӯстонамон ҳадия додем, вале афсӯс ки дохили ҳамоно ҷаъбаҳо аз он ниғаҳдорӣ карданд ва онро нахонданд ва гуфтанд фунти резе дорад ва ҷашмонамон озурда мешавад ва ба фикри қалби озурдаи имомашон набуданд!!!

Ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ дар саҳифаи 296 китоб мефармоянд: <<Дигар хаста ва сархурда шудам; ҷароки гӯи замин аз

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

мардумони шойиста холи аст>>. Мо низ ҳол ва рӯзӣ ин чунине пайдо кардаем.

Чигуна бояд амал кунем то битавонем дар роҳи бозгашт ба Ислом гомҳои устувор дошта бошем?

Носух ба накди шумораи: 7 Тарихи носух ба накд: 18/05/2016

Бародари мӯъмин!

Лутфан ба нуқоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

1. Ниёзи Маҳдӣ ба хости шуморӣ кофӣ аз мардум ва ҳимояти амалӣ аз ӯ ба василаи мол, нафар ва силоҳи кофӣ барои ташкил ва ҳифзи ҳукуматаш, як ниёзи табиӣ ва уқалой аст ки аз моҳияти ҳукумат бархоста ва барои ҳар ҳукумате қатъи назар аз кистии ҳокими он зарурӣ аст, то ҳадде ки ҳатто ҳукумати Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бидуни хости шуморӣ кофӣ аз мардум ва ҳимояти амалии онон аз ӯ ба василаи мол, нафар ва силоҳи кофӣ шакл нагирифт ва маҳфуз намонд ва рӯшан аст ки Маҳдӣ аз Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам беҳтар нест. Бо ин васф, метавон гуфт ки шаклгирӣ ва ҳифзи ҳукумат дар асари ирода ва иқдоми муносиби шуморӣ кофӣ аз мардум, суннати Худованд дар гузаштагон аст ва суннати Худованд дар гузаштагон ҳаргиз тағйире нахоҳад пазируфт; Чунонки фармудааст: **«سُنَّةُ اللَّهِ فِي الدِّينِ خَلُّوا مِنْ قَبْلِ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا»** (Аҳзоб/ 62); <<Суннати Худованд дар касоне ки пештар гузаштанд чунин буд ва ҳаргиз барои суннати Худованд тағйире нахоҳӣ ёфт>>! Бинобарин, касоне ки интизор мебаранд ҳукумати Маҳдӣ ба гунаи мутафовит бо ҳукумати гузаштагон ва бидуни ирода ва иқдоми муносиби шуморӣ кофӣ аз мардум шакл бигирад ва маҳфуз бимонад, интизорӣ беҳуда мебаранд; Чунонки Худованд фармудааст: **«فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْوِيلًا»** (Фотир/ 43); <<Оё интизори чизе ҷуз суннати гузаштагонро доранд?! Дар ҳоле ки ҳаргиз барои суннати Худованд тағйире намеёбӣ ва ҳаргиз барои суннати Худованд табдиле намеёбӣ>>!

Аз инҷо доништа мешавад ки ҳаргоҳ шуморӣ кофӣ аз мардум ба ирода ва иқдоми муносиб барои зуҳури Маҳдӣ рӯй наёваранд, Худовандро

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

ногузир ба тағйири суннати худ намекунанд то бар хилофи суннати худ, Махдиро бидуни ирода ва иқдоми муносиби онон зоҳир кунад, бал танҳо сабаб мешаванд ки Худованд суннати дигаре аз суннатҳои худро дар пеш бигирад ва он ҳамонон итмоми ҳуччат бар онон аз тариқи барангехтани як бим диҳанда ва сипас бардоштани онон аз рӯй замин бо азоби нобудгар аст то тасалсулӣ ботил ва бениҳоят шакл нагирад; Чунонки фармудааст: **﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَاسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾** (Оли Имрон/ 137); <<Пеш аз шумо суннатҳои гузаштааст, пас дар замин бигардед ва бубинед ки оқибати тақиб кунандагон чигуна бад>>! Ин ба маънои он аст ки даъват мардум тавассути Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба сӯй заминасозӣ барои зуҳури Махдӣ, яке аз ду натиҷаро хоҳад дошт; Ё бо иҷобати шуморӣ кофӣ аз онон, ба зуҳур ва ҳукумати Махдӣ хоҳад анҷомид ва ё бо адами иҷобати шуморӣ кофӣ аз онон, ба нузули азоб бар онон мунҷар хоҳад шуд; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأُولَىٰ أَوْ أَنْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ فُبُلَاءٌ﴾** (Муъминун/ 42); <<Ва чизе мардумро ҳангоме ки ҳидоят ба наздашон омад боз надорад аз инки имон оваранд ва аз Парвардигорашон омӯриш хоҳанд магар инки суннати гузаштагон бар онон биёяд ё азоб бар онон пеш биёяд>> Ва ин азоб сабаби нобудии насли онон ва дар ниҳоят пайдоиши насли дигар хоҳад шуд ки ба ирода ва иқдоми муносиб барои зуҳури Махдӣ рӯй меоваранд; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مَنْ يَشَاءُ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾** (Нисоъ/ 133); <<Агар бихоҳад шуморо мебарад эй мардум ва касони дигарро меоварад ва Худованд бар ин кор тавоност>> Ва фармудааст: **﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مَنْ يَشَاءُ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾** (Анъом/ 133); <<Агар бихоҳад шуморо мебарад ва касе ки мехоҳад ба ҷойи шумо меоварад, ҳамон тавр ки шуморо аз пушти гурӯҳи дигар падида овард>> Ва фармудааст: **﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾** (Анбиё/ 11); <<Ва чи бисёр сарзамине ки ситамкор будро дар ҳам кӯбидем ва пас аз он қавмӣ дигарро падида овардем>> Ва фармудааст: **﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيَكْفُرْنَ بِهَا﴾** (Анъом/ 89); <<Пас агар инҳо ба он кофир шаванд, қавмеро бар он меғуморем ки ба он кофир набошанд>>! Бинобарин, даъвати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба сӯй Махдӣ, дар ҳар ҳол бенатиҷа нахоҳад буд, бал ногузир яке аз ду натиҷаро хоҳад дошт ки ҳар ду ба зуҳури Махдӣ хоҳад анҷомид ва ин мисдоки сухани Худованд

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

аст ки фармудааст: **﴿قُلْ هَلْ تَرْضَوْنَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَرْضَىٰ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرْضَوْا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرْضَوْنَ﴾** (Тавба/ 52); <<Бигӯ оё барои мо чуз яке аз ду хубиро интизор мебаред?! Дар ҳоле ки мо барои шумо интизор мебарем ки Худованд ба шумо азобе аз назди худ ё бо дасти мо бирасонад! Пас интизор баред ки мо низ бо шумо мунтазирем>>! Бо ин васф, касоне ки аз иҷобати даъвати Мансури Ҳошими Хуросонӣ ба сӯи Маҳдӣ сар боз мезананд бидонанд ки Худовандро очиз нахоҳанд кард, балки ҳаддиаксари насли худро бархоҳанд андохт; Чунонки фармудааст: **﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُنْجَرِي اللَّهِ ۖ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾** (Тавба/ 3); <<Ва агар рӯйгардон шудед бидонед ки шумо очиз кунандагони Худованд нестед ва касоне ки кофир шудандро ба азобӣ дарднок башорат деҳ>>!

2. Агарчи инак бештари мардум монанди ҳайвонот танҳо дар андашаи зиндагии дунё ҳастанд ва дағдағае чуз хӯрдан, хобидан ва чуфтгирӣ надоранд, вале барои ташкил ва ҳифзи ҳукумати Маҳдӣ, ба ирода ва иқдоми муносиби ҳамаи онон ниёзе нест, балки ирода ва иқдоми муносиби шуморе аз онон кифоят мекунад; Ҳамон тавр ки барои ташкил ва ҳифзи сойири ҳукуматҳо дар ҷаҳон, ирода ва иқдоми муносиби ҳамаи мардум вучуд надошта, балки ирода ва иқдоми муносиби шуморе аз онон вучуд дошта ва ҳамин барои онҳо кофӣ будааст. Рӯшан аст ки ин шумори кофӣ аз мардум, метавонанд бо пайвастан ба якдигар дар сафӣ воҳид ва қарор гирифтани тахти таълим ва ҳидояти олимӣ монанди Мансури Ҳошими Хуромсонӣ ва сипс иқдомоти муносиби фарҳангӣ, иқтисодӣ, сиёсӣ ва ғайра дар ҷаҳон, бархӣ ҳокимони золиро тахти фишор қарор диҳанд ва ба канорагирӣ аз ҳукумат ва сойири тамҳидоти лозим барои зуҳури Маҳдӣ водор созанд. Бо ин шева, интизор меравад ки мол, нафар ва силоҳи як кишвар бинобар хости бештари мардуми он дар ихтиёри Маҳдӣ қарор гирад ва ин барои қонеъ сохтани ӯ ба зуҳур ва қабули ҳукумат дар он кофӣ ба назар мерасад, то аз ин тариқ ба тавсиаи ҳукумати худ то ҳар чойе ки Худованд хостааст бипардозад. Ин ба маънои он аст ки рӯйгардонии бештари мардум аз иҷобати даъвати Мансури Ҳошими Хуросонӣ, то ҳангоме ки шуморӣ кофӣ аз онон онро иҷобат мекунад, монев аз зуҳури Маҳдӣ намешавад ва иҷобати шуморӣ кофӣ аз онон бисёр муҳтавал ва амалӣ аст ва бо ин васф, чойе барои ноумедӣ вучуд надорад ва шумо бояд

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

бо иқтидо ба Мансури Ҳошимии Хурсоснӣ, ҳамчунон ба даъвати мардум идома диҳед ва паёми ҳаққро ба гӯши ҳамаи онон бирасонед то шояд шуморӣ кофӣ аз онон онро инҷобат кунанд, пеш аз инки азоби Худованд бар онон фуру ояд ва ононро ба ғайри онон табдил кунад.

3. Мансури Ҳошимии Хурсоснӣ барои расидан ба ормони Исломии худ бар рӯй ҳеҷ як аз ақоид ва аҳкоми Исломи пой нагузошта ва ба ҳамин далил аст ки бо вучуди аҳаққияти ошкор ва бархурдорӣ аз маъқултарин ва машрӯътарин гуфтумон дар ҷаҳони Ислом, аз камтарин ҳимоятҳо ва имконот бархурдор аст, дар ҳоле ки агар монанди дигарон барои расидан ба ормони худ, бар рӯй бархӣ ақоид ва аҳкоми Исломи пой мегузошт, монанди онон аз ҳимоятҳо ва имконоти давлатҳо ва гурӯҳҳои мухталиф бархурдор мешуд, вале ӯ барои Худованд тақво пеш гирифт ва бар ҳамаи саҳтиҳо ва мароратҳои ношӣ аз он сабр пеша карда ва бо ин васф, тардиде нест ки пирӯзии ниҳойӣ барои ӯст; Чароки Худованд ваъда дода ва фармудааст: ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (Ҳуд/ 49); <<Сабр пеша кун; Чароки оқибар барои аҳли тақво аст>>! Бинобарин, ёрони Мансури Ҳошимии Хурсоснӣ низ бояд ба пайравӣ аз муъаллими хеш, тақво пеш гиранд ва сабр пеша кунанд ва барои расидан ба ормони Исломии худ бар рӯй бархӣ ақоид ва аҳкоми Исломи пой нагузоранд, агарчи ононро ба саҳтиҳо ва мароратҳои бисёре дучор кунанд ва албатта яқин дошта бошанд ки дар ин сурат, пирӯзии ниҳойӣ барои онон хоҳад буд; Чароки он ваъдаи Худованд аст ва Худованд ваъдаи худро хилоф нахоҳад кард; Чунонки фармудааст: ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ (Рум/ 6); <<Ваъдаи Худованд аст, Худованд ваъдаашро хилоф намекунад, вале бештари мардум намедонанд>>!

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хурсоснӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ОШНО ШАВЕД.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хурсоснӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки маълумоти
беш

Саҳифаи фејбуки
шайх

Саҳифаи гугл-плюс
шайх

Саҳифаи канал
телеграм шайх